

Життя. Скільки змісту в цьому короткому слові! Кожен з нас прагне, щоб воно було щасливим і радісним. Невід'ємною частиною цього є і міцне здоров'я, на сторожі якого в нашому районі стоїть численна когорта медиків. Серед них і працівники терапевтичного кабінету центральної районної поліклініки — лікар Лідія ЗАБОЛОНА та медична сестра Марія ЛОПУГА. Вони не тільки приймають хворих в медичному закладі, а й ходять на виклики, роблять щеплення, ін'єкції, все можливе, щоб покращити здоров'я хворих.

Фото Анатолія ЯКИМЧУКА.

ЧОМУСЬ так поведлося в нашому житті, що в більшості випадків керівні посади обіймають чоловіки. Та є такі посади, на яких жінка зі своєю чуйною душею і діловими якостями справляється не гірше, а, можливо, і краще за чоловіка.

Візьмемо нашого Посягівського сільського голову Галину Станіславівну Лясоту. 16 років тому прийшла вона на керівну посаду в сільраді зі школи, де викладала біологію і хімію. Завідуючи дослідними ділянками і займаючись виробничою практикою учнів, їй часто доводилось працювати в позаурочний час. І досі згадують колишні учні Галину Станіславівну як досить вимогливу і справедливую вчительку. Вона вела суворий облік виконаної роботи. Практика нерідко проходила на колгоспному полі, і вчителька завжди працювала разом з дітьми. За це і поважали її учні, ніхто не старався якось ухилитися від виробничої практики. Діти залюбки виконували доручену роботу, організовували між собою навіть змагання.

Та ось Галину Станіславівну обирають головою сільради. Тепер треба працювати не з дітьми, а з людьми, допомагати їм вирішувати різні проблеми. Колектив сільради, у який прийшла новий голова, був невеликий, але досить дружний, дисциплінований. Він жив за законами взаєморозуміння, взаємодопомоги, злагоди.

З перших днів роботи заступали до голови відвідувачі. Кожен з якоюсь

проблемою: той просив посприяти у придбанні будматеріалів, інший — виділити ділянку для забудови, третій — вплинути на чоловіка, який випиває, і т.д. і т.п.

Галина Станіславівна добре знає життя місцевих селян, адже проживає в Посягві з 1963 року. Кожного, хто звертається до неї,

вважає до зими. Проведено велику роботу з розпаювання земель, з благоустрою населених пунктів...

Після напруженого робочого дня повертається Галина Станіславівна додому. Добре було б відпочити, подивитись телевізор, щось почитати. Та ніколи. На неї чекає город, домашня фер-

З ЛЮДЬМИ І ДЛЯ ЛЮДЕЙ

уважно вислухає, вникне в суть питання, порадить, при потребі і можливостях допоможе. А буває, що й погасить пристрасті. В таких випадках голова проявляє максимум витримки, уміння зрозуміти людину, вирішити її справу, дотримуючись букви закону.

Трапляється, коли якусь нагальну справу не можна вирішити в кабінеті. Тоді поспішає на місце, щоб ознайомитись зі справою, поговорити з членами сім'ї, з сусідами.

І так ось уже більше півтора десяти років. Часплине, висуває нові проблеми. В усіх цих вимогах треба добре зорієнтуватися. Коротше кажучи, слід уміти йти в ногу з життям.

Галині Станіславівні, на нашу думку, це вдається. Щодень вона живе турботами сіл, їх мешканців. Треба допомогти школам, ФАПам, культурним закладам підготу-

ма. Скрізь треба дати лад. І жінка справляється.

А буває, що з дому після роботи її десь викликають: когось треба помирити, присоромити, поставити на ноги, щось інше терміново вирішити.

І сільський голова завжди поспішає на виклик, не скаже, що робочий день уже закінчився, мовляв, чекайте завтра.

Ось такою ми бачимо свого сільського голову. Галина Станіславівна досконало знає свою справу. Її діловитість, компетентність, наполегливість, витримка — це ті найголовніші риси характеру, без яких сьогодні не можна працювати з людьми, робити людям добро.

Галина КРАЄВСЬКА,
завідуюча бібліотекою
с. Посягва.
Неоніла МАХЛАЙ,
колишня вчителька,
пенсіонерка.